

Loven forlænger den på dette område gældende ordning uændret, jfr. lov nr. 195 af 7. maj 1948 (årbog 1947—48, side 213), for tiden fra 5. november 1948 til *31. marts 1949*, forsåvidt angår mælk og fløde, og fra 8. november 1948 til *2. april 1949*, forsåvidt angår flæsk. Den trådte i kraft straks.

Efter det oprindelige lovforslag skulle loven gælde til 3. november 1949 for mælk og fløde og til 5. november 1949 for flæsk. Disse datoer ændredes i folketinget, hvor ikrafttrædelsestidspunktet ligeledes blev fastsat.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget måtte statstilskuddet til forbrugerpriserne, beregnet for et helt år, anslås til 48 mill. kr. for mælk og fløde og 96 mill. kr. for flæsk. Hertil kom 12 mill. kr. til dækning af forskellen mellem hjemmemarkedsprisen og eksportprisen for den ration af *spisefedt*, som det kunne forventes at forbrugerne ville få tildelt. Den samlede udgift skulle herefter blive 156 mill. kr., om ordningen kom til at gælde for et helt år. Ved loven forlænges den dog, som det fremgår af det foregående, kun for 5 måneder.

Efter i folketinget at have været underkastet en indgående 1. behandling henvistes lovforslaget til et udvalg, hvis flertal (hele udvalget med undtagelse af retsforbundets repræsentant) indstillede det til vedtagelse med de foran nævnte ændringer.

I betænkningen oplyses, at udvalgets flertal er enig i, at det på nærværende tidspunkt ville være uforsvarligt at lade tilskuddet bortfalde og derved fremkalde en stærk prisstigning og i forbindelse dermed også en pristalsstigning.

Under hensyn til den store udgift, som *tilskuddet til fedtprisen* vil betyde, har man drøftet spørgsmålet om at erstatte den ekstra fedtration med en tilsvarende margarinetildeling, men under hensyn til, at der for indeværende rationeringsperiode er uddelt fedtmærker, er man enedes om at godkende det i lovforslaget nævnte tilskud, idet det samtidig udtales, at spørgsmålet, om der overhovedet for januar kvartal skal sælges fedt på hjemmemarkedet, henvises til forhandling mellem handelsministeren og rigsdagens vareforsyningsudvalg.

Den flere gange tidligere drøftede tanke om at komme bort fra tilskuddene f. eks. gennem ydelse af *børnetilskud*, har igen været taget op på foranledning af Aksel Møller og Tesdorpf. (Disse havde forelagt udvalget et udkast, der var optrykt i et bilag til betænkningen).